

Tolle Lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Duben 2014, r. XVIII. č. 194

„Kristus v tobě spí, jestliže zapomínáš na jeho utrpení, a bdí v tobě, jestliže se na jeho utrpení pamatuješ“
(Sv. Augustin)

„Toto je můj milovaný Syn, toho poslouchejte“

Postní doba je pro nás časem, v němž má každý z nás prožívat nějakou proměnu: „metanoia-obrácení“. Velikonoce jsou pak časem, v němž se zvláštním způsobem mohou začít ukazovat plody této naší proměny.

Druhou neděli postní jsme slyšeli evangelium o proměnění Páně. Pán Ježíš se na hoře Tábor proměnil v přítomnosti Eliáše (který zastupuje všechny proroky) a Mojžíše (který zastupuje Zákon); tím nám ukázal, že On nepřišel zrušit nic ze Starého zákona, ale naopak, splnil všechno, a hlavně nám ukázal cestu, kterou jen On sám. Jeho proměna na hoře je i

výzvou, abychom se proměnili i my. Kolikrát nevíme, jak to udělat, protože jsme se už tolikrát snažili, že nevíme, jak to nadále dělat. Myslím si, že v této epizodě evangelia máme krásný návod, jak se můžeme proměnit, a to bez bolesti nebo trápení. Je to dlouhý proces, který sám proměňuje. Je to tak jednoduché jako být spojen s Kristem.

A jak na to? Z nebe se ozval hlas: „Toto je můj milovaný Syn, toho poslouchejte“. Bůh nás zve, abychom poslouchali Krista. Je to cesta proměny nebo obrácení. Najít čas, poslouchat, číst a naslouchat Božímu slovu proměňuje člověka. Rád používám i obraz, který nám může pomáhat to pochopit. Slovo Boží pro nás je jako mlha. Jeden den je venku mlha; vyjdu z domova a celý den jsem byl na ulici. Když se vrátím večer domů, zjistím, že jsem úplně mokrý – a venku přitom nepršelo, byla jen mlha. Tak je to i se slovem Božím. Číst a naslouchat jeho slovům z Písma nás proměňuje a pomáhá nám, abychom změnili své smýšlení a svůj starý způsob života. Najednou zjistíme, že žijeme v přítomnosti Toho, o kterém pořád čteme. Tady máme cestu, a jak říkal sv. Jeroným, „Kdo nečte Písma, nepozná Ježíše“. Kéž najdeme pravidelně čas číst Bibli! Ta sama nás proměňuje. S chutí a radostí do toho!

P. Juan, OSA

Potkala jsem...

Sára vyvolala mezi kamarády, s kterými je na soustředění, neobvyklou debatu:

„Nepotřebuji odpuštění nějaké viny. Třeba i vraždu ze sebe můžu sama smýt tím, že se nechám přeoperovat na muže. Myslím si, že když to stihnu do chvíle, než mě chytí, nedosáhne na mě ani právo!“

„A co svědomí?“, pokouší se oponovat duchovně založený Ludvík.

„To si odnáší stará bytost, s novým tělem přichází nová a čistá mysl“, přesvědčeně odráží Sára argumenty starých dob.

Parta cítí, že tenhle nápad nějak drhne, ale nevědí kde.

Výsledkem je ticho s nezodpovězenými otázkami.

E.B.

Ticho má tu vlastnost, že dokáže vyvolávat pochybnosti a zároveň dodávat leckdy překvapivým způsobem dynamiku našemu konání. Nutí nás vlastně k tomu, abychom obrátili pohled k Bohu. Navíc nás vede, abychom si nemysleli, že jsme nepostradatelní. A abychom tedy zavrhlí pýchu, která je jedním z našich nejsilnějších a také nejdestruktivnějších pokušení.

Často jsem si všiml, že moje schopnosti jsou na vyšší úrovni po hodinách mlčení, které si vymezím, někdy i za cenu toho, že zruším spousty schůzek. To když cítím, že se namáhám naprázdno a že nedokážu pořádně naslouchat. Únik je v tomto případě jedinou možnou odpovědí nepříteli, který ve mně dřímá a který mi říká: "Jsi nepostradatelný. Jak by si bez tebe ti mladí poradili?" Modlitba a mlčení jsou hlavní trumfy křesťana, který chce dobře zvládnout misi, jež je mu svěřena. Dalším velkým trumfem při plnění úkolu je tým. Jeden život nestačí, je třeba podělit se o zodpovědnost. Nikdy nebudeme mít dost pokory, abychom přiznali, že sami to nezvládneme. Každý má svou schopnost být nebo konat. A na každém je, aby si ověřil, že je důležitým článkem v apoštolském úsilí... ale není nenahraditelný.

Svou morální sílu čerpáte mnohem víc z ticha a modlitby než ze špenátu, ženskenu, jogurtu nebo nevímkových supervitaminů.

Modlitba a ticho se stanou vaším každodenním "supervitaminem". Při mlčení se uvolňují esenciální oleje vašeho života. Modlitba dává sílu využít je v životě.

Guy Gilbert

Vezměte příklad onoho marnotratného syna; on přece neřekl: Změním smýšlení. Ale on se změnil! Změnil smýšlení. Ale jak? On si uvědomil: "Kolik lidí u nás doma má všecko k jídlu, a já tady nemám co do úst." To je konstatování. Změnil smýšlení, protože poznal, že potřebuje to, co mu kdysi skýtal domov, jímž pohrdal. Dřív si to nemyslel; jeho mínění změnilo směr. Následoval druhý krok, rozhodl se; půjdu tam. Ale já si nemohu dělat nárok na to, co jsem měl, protože jsem to zvorál. Tak řeknu: Prosím tě, ať mohu být jako poslední.

A když to řekne, tak je přijat za vlastního. - Načež to hodného synáčka nakrkne, to byl škrt'a, to byl zrovna takovej hajzlík jako ten marnotratný. Oba byli stejní. Jenže jeden byl dejme tomu konzervativní, druhý progresivní. Klasický nebyl nikdo. Klasický byl ten tatík. Protože ten miloval oba, i toho konzervativního, i toho pacholka, který to prohýřil s nevěstkami.

P. Jiří Reinsberg

Pokračuje oprava varhan kostela. Příspěvek je možné poslat na účet: 1942811389/0800
Var. symb.: 1717. Díky za štedrost. Více informací u Štěpána Svobody.

Farnost s augustiniánským charismatem. Co je to?

V následujících číslech Tolle Lege budeme postupně představovat, jaké jsou nejdůležitější rysy augustiniánské farnosti, abychom si uvědomili, v čem by měla naše farnost být zvláštní ve srovnání s ostatními farnostmi.

My augustiniáni jsme otevřeni potřebám Církve, a proto jsme za svou přijali "rádi farní správu, aby za našeho přispění věřící pod vedením Ducha svatého dosáhli náboženské zralosti a byli oporou autentického společenství křesťanů". Proto bratři, kteří byli povoláni ke kněžství, musí být připraveni v současném světě sloužit Evangelium a lidu jako pastýři a udržovat rovnováhu mezi různými kněžskými činnostmi, a to ve službě Církvi místní a univerzální.

S vědomím toho, že žijeme naše charisma pro dobro celé církve, je pro nás zavazující začínat apoštolátem farnosti, což je podstatou augustiniánů. Je to rys a bohatství, kterým můžeme přispět církevnímu společenství. Proto jsme otevřeni spolupráci s místní Církví a zapojujeme se do diecézní pastorace, aniž bychom pozbyli své identity augustiniánů, jež má své charakteristické rysy.

1. Vlastní spiritualita

a) **Prameny:** Naše spiritualita stejně jako spiritualita křesťanů je zakotvena v Písmu svatém, ve slovu Božím, které je potravou a světlem veškerého apoštolátu a evangelizačním impulzem v pastorační činnosti. Z ní vycházejí dva prameny augustiniánské spirituality, jimiž jsou svatý Augustin se svými spisy a příkladem a tradice řádu, tj. dědictví naší historie jako "apoštolského bratrství". *Naléhavé pastorační úkoly nám však nesmějí dát zapomenout, že nejlepší službou řeholního společenství Církvi je jeho věrnost vlastnímu charismatu. To se odráží také v chápání a ve způsobu vedení farností. Měly by se upřednostňovat přístupy, které umožňují soužití ve společenství, a jimiž dochází k vyjádření vlastního charismatu.*

b) **Rysy:** Podstatou augustiniánské spirituality je duchovní život projevující se:

- **Niterným životem:** Člověk je povolán k tomu, aby se v plnosti těšil z přítomnosti Boha, který není vzdálený nikomu z nás, ale je přítomen v našem nitru. Odtud pramení zvláštní důraz kladený na modlitbu a duchovní život, který se musí odrážet ve vlastním životě a apoštolské činnosti.

- **Životem ve společenství:** Jsme Písmem povoláni, abychom dosáhli jednoty srdcí a duší v Bohu, od přátelství a přijetí přes společenství a spoluzodpovědnost, a vytvářeli tak prostor pro dialog a solidaritu s potřebnými, s vědomím toho, že bratrské společenství samo o sobě zahrnuje apoštolát, to znamená, že přímo přispívá k evangelizaci.

- **Církevní orientace:** Služba univerzální církvi.

- **Láska k pravdě:** Trvalá oddanost studiu a soustavná formace.

(Pokračování příště)

**** V tomto měsíci mají narozeniny tito naši farníci:**

Eliška Jelínková 2.4.; Renata Drahotová 3.4.; Milan Schuller 5.4.; Marie Trefná a František Futera 8.4.; Jiří Skružný 11.4.; Věra Schullerová a Eva Vernerová 12.4.; Libor Menšík a Martin Pola 19.4.; Mahulena Křenková 19.4.; Filip Vlasák 21.4.; Stanislava Futarová a Michaela Hovorková 24.4.; Stanislav Futera 25.4.; Kateřina Strnadlová 26.4.

Postní výčitky

Postní období, jak víte, má sloužit k usebrání se, očištění nitra a obnovení vztahu s Bohem. Je to čas větší bdělosti vůči pokušením a zároveň čas kajícínosti. Ale je v dnešní době čas na kajícínost? Má člověk příležitost se na chvíli zastavit, sestoupit do svého nitra a setkat se s Bohem? Nebo tím týdnem spíše tak nějak prosviští a hle - zas je neděle?

Co se týká postů, tak mě kolikrát svými dietami překonají modelky a almužnu možná dám proto, že je to nejjednodušší způsob, jak projevit zbožnost v tomto období. Přiznám se, že toto postní období prožívám úplně jinak, než kdy předtím a často v pátek, když si sednu a můžu už konečně „vypnout“ mě dostihnou výčitky. Dalo by se říci, že si ke mně přisedne ďáblík a začne mi šeptat do ouška, co vše jsem neudělal a měl udělat, že jsem se nemodlil, jak se měl modlit atd. Znáte to?

Myslím si, že to jsou právě chvíle, kdy si člověk může uvědomit pro koho tu je, nikoliv se tím trápit. Zbožnost se nedá měřit. Vždy, když se někdo v historii církve snažil ustanovit nějaký věrometr zbožnosti, tak to dopadlo špatně. To nejdůležitější je si uvědomit, že je to chvíle, kdy ďáblík pokouší Krista, který ve mně přebývá v Duchu svatém. Když slyším podobné našeptávání, na chvíli se zastavím, ztiším a pak slyším, jak sám Duch svatý ve mně odpovídá: „Ďáble, o co se tu snažíš? Toto nitro patří Kristu. Tento člověk je milován Bohem. To i ty chceš tolik milovat Boha jako tento člověk?“

Postní období můžeme využít k tomu, že se naučíme umění střelných modliteb a dokážeme tak odporovat ďáblu, jak to dělal Ježíš na poušti. A každé NE zlu je pro nás křesťany velkou radostí, protože skrze toto NE, zpřítomňujeme více království Boží v nás, našem kostele a společnosti. Dokážeme-li toto NE opakovat, pak bude naše srdce připraveno přijmout i případný kříž, skrze který by nás chtěli rozdrtit. A náš milovaný Pán nám opět o velikonočních svátcích připomene, že ve všem vítězíme díky jeho lásce a milosti. Ve velikonoční události ukřižování a vzkříšení se koncentruje největší síla duchovního života křesťana.

Zkuste si prožít v myšlenkách a fantazii tyto dva momenty: Můj spasitel, člověk, je ukřižován a umírá. Věřil jsem mu, myslel jsem si, že je to Bůh, ale on umírá!!! Je položen do hrobu, Maria už prolila všechny slzy. Konec! Neměli toto být poslední velikonoce rodící se církve zapečetěné Ježíšovou smrtí? Není to zázrak, že můžu velikonoční události slavit i dnes?

Tím, že čteme evangelijní příběh, tak víme, jak to dopadne. Ale je i jiné evangelium, které Bůh píše pro druhé skrze náš život či v našem životě. Zde nevíme, jaký bude konec. Nevíme, jestli se ocitneme v pozici zapírajícího Petra, milujícího apoštola Jana, či na místě Marie. Nemohu Ježíši jako Petr slibovat, že *s ním jsem hotov jít do vězení i na smrt*. Nad takovými sliby bdí kohouti! Zkusme tedy prožít jednotlivé události evangelia, tak jak jdou za sebou s jednotlivými propady a vzestupy.

Br. Methodius

IN MEMORIAM

P. Václav Vít Mareček, OSA (4. 9. 1917 - 7. 4. 2004)

7.dubna 2004, v předvečer svátku večere Páně a dne ustanovení kněžství, zemřel P. Václav Vít Mareček, augustinián působící mnoho let v kostele sv. Tomáše na Malé Straně v Praze. Mnozí jsme byli obdarováni jeho životem, a to jeho činností pastorační a zpovědnickou, duchovním vedením, vyučováním náboženství, hodinami latiny, němčiny a klasické řečtiny, které dával každý týden zdarma řadě zájemců od začátečníků až po ty nejpokročilejší, výukou gregoriánského chorálu, igelitkami plnými tuzexových potravin jako Granko či pomeranče, které za komunismu několikrát do roka rozdával. To jen abych vyjmenoval to, co jsem já osobně zažil a přijal. Nyní však nejvíce vzpomínám na schopnost útěchy, kterou jeho skromná vyrovnanost vyzařovala, na jeho zajímavé a moudré výklady a na jeho samozřejmou každodenní přítomnost u Sv. Tomáše po celou dobu, kterou pamatuji. A také na ty vzácné chvíle, kdy prozradil něco o svém životě, o mnoha dobrodružných zvratech na své cestě a o tom, že jeho služba v Praze nebyla samozřejmá, ale že byla spíše zázrakem.

První změnou života jedenáctiletého Václava Marečka byl příchod P. Alfonse Mittnacha, rektora pražského augustiniánského chlapeckého konviktu, který hledal nadané chlapce po venkově, do jeho rodného Trpína (dnes okres Svitavy). Od roku 1928 tedy bydlel v konviktu u Sv. Tomáše v Praze a studoval na Akademickém gymnasiu, po maturitě vstoupil roku 1936 do řádu a přijal jméno Vít a v říjnu 1940 byl vysvěcen na kněze. Zde ale začínají brutální zásahy politiky do jeho života: Němečtí spolubratři musí narukovat do wehrmachtu, převor kláštera P. Augustin Schubert je zatčen, provinciál a rektor vyhoštěni a roku 1942 klášter zabrán nacisty. Mladý P. Vít zůstává sám v Praze a obstarává farní agendu z fary u Sv. Mikuláše. Po válce jde obnovovat činnost kláštera do České Lípy v pohraničí. Roku 1950 byl ovšem v rámci likvidace řádů internován a na celých 18 let zbaven možnosti působit jako kněz. S dalšími augustiniány pracoval nejdříve ve sklárně v Oseku, pak na státním statku v Králíkách a roku 1955 si pět řádových kněží vybralo z nabízených manuálních povolání práci lesních dělníků a přes celá „uvolněná“ šedesátá léta pracovali s motorovou pilou v polosvobodných podmínkách v Hrabyni ve Slezsku. Teprve roku 1968 směl znovu vypomáhat v duchovní správě a na jaře 1969 se vrátil ke sv. Tomáši.

35 let jeho další práce na Malé Straně lze snad přiblížit výrazy tichá činorodost, jemná neúnavnost a moudrá trpělivost, která nebyla – a to v andělské podobě – jen jeho pedagogickou metodou, ale celoživotním přesvědčením a bojem proti komunismu; mluvil o „obětech, které unavily katy“. Obnovoval kostel sv. Tomáše, založil augustiniánský třetí řád, udržoval styky s řadou osobností z domova i ze zahraničí (jeho přítelem byl např. kardinál Meissner) a angažoval se v bohužel ne přesně zjištěné míře v tajných svěceních českých kněží v Německu. Pro svůj smysl pro povinnost takřka neodpočíval, necestoval (za komunismu pochopitelně nesměl), nebylo vždy snadné vymyslet pro něj dárek, který by obratem nedal dál, nýbrž si skutečně užil, nerad mluvil o sobě.

V P. Marečkovi Praha zažila kněze staré školy nesmírného duchovního a intelektuálního formátu, konzervativního milovníka staré liturgie a gregoriánského chorálu, učitele klasické vzdělanosti, muže nesmírně jemného humoru. Byl to skutečný sloup církve, postavený na skále pevné, na němž stojí mnoho z toho, co dnes máme.

Pavel Čižinský v Tolle Lege květen 2004 č. 83

(7.4. ve 12:15 hod bude za P.Marečka sloužena mše sv.)

Dopis papeže Františka všem rodinám.

Drahé rodiny,

stojím na prahu vašeho domova, abych s vámi hovořil o jednom setkání, které se, jak známo, bude konat letos v říjnu ve Vatikánu. Jde o mimořádné valné zasedání biskupské synody svolané proto, aby se prodiskutovalo téma „Pastorační výzvy pro rodinu v rámci evangelizace“. Právě dnes je církev povolána hlásat evangelium tím, že čelí i novým pastoračním potřebám, které se týkají rodiny. Do tohoto významného setkání je zapojen celý Boží lid, biskupové, kněží, zasvěcené osoby a věřící laici z místních církví na celém světě. Všichni se na jeho přípravě aktivně podílejí konkrétními připomínkami a nepostradatelným přínosem modliteb. Více než kdy jindy je podpora modlitby nezbytná a důležitá zejména z vaší strany, drahé rodiny. Toto synodní zasedání se totiž bude zvlášť věnovat vám, vašemu povolání a poslání v církvi a společnosti, problémům manželství, života rodiny, výchovy dětí a roli rodin v poslání církve. Takže vás prosím, abyste intenzivně prosili Ducha Svatého, aby dal světlo synodním otcům a aby je vedl v jejich náročném úkolu. Jak víte, po tomto mimořádném synodním zasedání bude po roce následovat řádné zasedání, které je pokračováním v tématu rodiny. V této souvislosti se ve Filadelfii v září 2015 uskuteční i Světové setkání rodin. Modleme se tedy všichni společně, aby těmito událostmi církev vykonala opravdovou cestu rozlišování a osvojila si odpovídající pastorační prostředky, aby rodinám pomohla čelit současným výzvám ve světle a síle, vycházejících z evangelia.

Tento dopis vám píšu v den, kdy se slaví svátek Uvedení Páně do chrámu. Evangelista Lukáš vypráví, že Panna Maria a svatý Josef v souladu s Mojžíšovým zákonem přinesli do chrámu dítě, aby je obětovali Hospodinu, a že dva staří lidé, Simeon a Anna, pohnuti Duchem Svatým, jim šli vstříc a poznali v Ježíši Mesiáše (srov. Lk 2,22-38). Simeon ho vzal do náručí a děkoval Bohu, protože konečně „uviděl“ spásu; Anna přes pokročilý věk najde novou sílu a začne všem vyprávět o dítěti. Je to nádherný obraz: mladí

rodiče a dvě staré osoby se setkají díky Ježíši. Ježíš opravdu umožňuje setkání a sjednocení generací! On je nevyčerpatelný pramen takové lásky, která překonává každou uzavřenost, osamělost a zármutek. Na vaší rodinné cestě sdílíte mnoho krásných okamžiků: jídlo, odpočinek, domácí práce, zábavu, modlitbu, cestování a poutě, skutky solidarity... Ovšem, chybí-li láska, chybí radost. A tu pravou lásku nám dává Ježíš: nabízí nám své Slovo, které nám poskytuje světlo na naší cestě; dává nám Chléb života, který je nám oporou při každodenní námaze na naší cestě.

Drahé rodiny, vaše modlitba za biskupskou synodu bude vzácným pokladem, který obohatí církev. Děkuji vám a prosím vás i o modlitby za mne, abych mohl sloužit Božímu lidu v pravdě a lásce. Ať vás všechny stále provází ochrana blahoslavené Panny Marie a svatého Josefa a pomáhá vám, abyste kráčeli sjednocení v lásce a vzájemné službě.

Ze srdce prosím o Boží požehnání pro každou rodinu.

Víš, že...?

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti první čtvrtek v měsíci - **3. dubna** 2014 od 19:30 hod.
- * Farní ples se uskuteční 25.4.2014 od 19 hodin na Arcibiskupství pražském. Vstupenky u Marie Šárové
- * V týdnu od 28.4.-2.5. probíhá činnost **Misijní skupiny** naší farnosti. Každý je vítán s námi evangelizovat! Setkání skupiny bude v úterý 29.4. od 19 hodin
- * Během **augustiniánského týdne**, od 22. do 26. dubna, **nebude večerní mše sv.** V 19:00 hodin. (kromě čtvrtka 24.4.)
- * **Katecheze pro dospělé:** Setkání každou středu od 19:30 v klášterním refektáři. Je to setkání určené k prohlubování poznatků křesťanského života. Všichni jsou vítáni. Téma: Kniha Deuteronomium
- * **Farní kalendář** můžete sledovat na naší internetové stránce www.augustiniani.cz
- * Chcete každý den dostat **e-mail s malým zamyšlením sv. Augustina**? Pošlete nám svou e-mailovou adresu na osaprag@augustiniani.cz.
- * Podívejte se na **web farnosti**. Je tam mnoho změn – práce našeho webmastera Jardy Urbana, kterému za jeho práci děkujeme! Jsme také na Facebooku.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století. Příspěvek za pivo bude použit na opravu varhan kostela sv. Tomáše.
- ****Křížová cesta na Velký Pátek:** Mládež našeho kostela připravuje na Velký Pátek křížovou cestu/pašije městem. Od 18:15 se hrají Pašije od kostela sv. Tomáše přes Karlův most do kostela sv. Františka. Udělejte si čas modlit se s námi. Je to svědectví křesťanského života!

Dobrou chuť!

Jogurtovo-jablečná bábovka

Jako další z receptů na bábovky mne zaujal tento.

Na těsto budeme potřebovat: 3 vejce, 30 dkg jogurtu, 25 dkg jablek oloupaných a nakrájených na kostičky, 10 dkg rozpuštěné Hery nebo jiného tuku na pečení, 1 hrst rozinek, 30 dkg polohrubé mouky, 16 dkg cukru krupice, 1 vanilkový cukr, 1 lžička citronové šťávy, 1 lžičku citronové kůry a 1 prdopeč. Nakrájená jablka pokapeme citronovou šťávou, aby nezhnědla, a pustíme se do těsta. Žloutky ušleháme s cukrem do pěny, přidáme jogurt a rozpuštěný tuk, dobře rozmícháme a přidáme sypké suroviny, dále vmícháme rozinky a jablka a nakonec tuhý sníh z bílků.

Formu na pečení vymažeme tukem a vysypeme, nejlépe strouhankou, lépe se nám bábovka vyklopí, a pečeme v předehřáté troubě asi na 160 stupňů zhruba hodinu. Po upečení necháme chvilku zchladnout a pak vyklopíme. Před podáváním posypeme práškovým cukrem.

Přeji Vám krásné prožití Velikonočních svátků.

Hanka

Bohoslužby o velikonocích 2014

Datum	Den	Hodina	Bohoslužba/pobožnost	Poznámka	Kostel
13.4.2014	KVĚTNÁ NEDĚLE	11,00	Mše sv.	S žehnáním ratolestí. Průvod s oslíčkem od kostela Pražského Jezulátka do kostela sv. Tomáše (česky- anglicky-španělsky) S žehnáním ratolestí.	Kostel sv. Tomáše
		15,00	Křížová cesta (Petřín)		
		18,00	Mše sv. (česky)		
17.4.2014	ZELENÝ ČTVRTEK	17,00	Večerní mše na památku Večeře Páně.		Kostel sv. Tomáše
		18,30	Večerní mše na památku Večeře Páně (anglicky).		Kostel sv. Tomáše
		18,45	Večerní mše na památku Večeře Páně (španělsky).		Kaple sv. Barbory
		21,00	Společná adorace		Kaple sv. Doroty
18.4.2014	VELKÝ PÁTEK	17,00	Obřady Velkého pátku.		Kostel sv. Tomáše
		18,30	Obřady Velkého pátku (anglicky).		Kostel sv. Josefa
		17,30	Obřady Velkého pátku (španělsky).		Kostel sv. Tomáše Kaple sv. Barbory
		18,15	Pašije a společná Křížová cesta		Kostel – Karlův Most
19.4.2014	BÍLÁ SOBOTA (kromě bohoslužeb velikonoční vigilie)	10,00 - 12,00	Zpověď (česky – anglicky - španělsky). Žehnání velikonočních pokrmů.		Kostel sv. Tomáše
	VELIKONOČNÍ VIGILIE	20,00	Velikonoční vigilie a Vzkříšení. (česky–anglicky– španělsky)		Kostel sv. Tomáše
20.4.2014	ZMRTVÝCH- VSTÁNÍ PÁNĚ	9,30	Česká mše sv. Anglická mše sv. Španělská mše sv. Česká mše sv.	Průvod v kostele Průvod v kostele.	Kostel sv. Tomáše
		11,00			Kostel sv. Tomáše
		12,30			Kostel sv. Tomáše
		18,00			Kostel sv. Tomáše
21.4.2014	PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ	9,30	Česká mše sv.	Průvod v kostele. Žehnání velikonočních pokrmů	Kostel sv. Tomáše

Radostné a nadějeplné Velikonoce!

XVI. Augustiniánský týden

„Sv. Augustin a vzdělání. Augustiniánská pedagogika“

Program:

Úterý 22. dubna.

18:00 PhDr. P. Santiago Isunza, OSA:
„Augustiniánská pedagogika: Návod,
abychom se učili žít“.

Středa 23. dubna.

18:00 P. David Vopřada, Dr.: „Svatý
Augustin a katecheze: Jak správně učit?“

Čtvrtek 24. dubna.

Obrácení sv. Augustina

18:00 -18:25 RNDr. Helena Kláková, CSc.:
"Dva velcí pedagogové - sv. Augustin a
Jan Amos Komenský - co nás mohou
naučit dnes?"

18:30 -18:50 Mgr. P. Juan Provecho, OSA:
„MŠ a ZŠ sv. Augustina. Příklad dobré
práce augustiniánské pedagogiky v ČR“

19:00 Mše sv. - Slavnost obrácení sv.
Augustina

Pátek 25. dubna.

19:00 Kulturní akce (Arcibiskupství
Pražské, Hradčanské nám 15, Praha 1).
Výchova jako oslavení u sv. Augustina

Sobota 26. dubna

12:15 Slavná mše svatá. Panna Maria
Matka dobré rady
Ukončení augustiniánského týdne

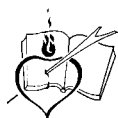
Klášter sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1

22.-26. dubna 2014

www.augustiniani.cz

www.skolasvatehoaugustina.cz

www.svatvaugustin.cz

Pro vnitřní potřebu církve vydává

©Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2014

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky a náměty.